

volt. 1876-ban állami szolgálatba lépett. Munkái: *Az uzsora áldozatai*, színmű 1880. A Budai Szinkörben adták. *Vaglóty Gábor*, dr. 3 f. Budapest, 1881.

Kapy István (kapivári). Sáros vármegegye az 1820-as években klasszikus műveltségű viceispánja erős támogatója volt a magyar színészetnek. „Ha nem keltek a jegyek, titkon pénzt adott patvaristáinak és összevásároltatott minden jegyet. Nem is játszottak Eperjesen soha üres padok előtt.” (*Az Ujság*, 1904 szeptember 17. (*D'Artagnan*: „Régi dalos játékok.”) Ugyanattól: (Vay Sándor néven) „Régi magyar társasélet.” Budapest, 1900. II. kötet, 51. oldal.)

Kar. Vagyis az énekkar, mint együttes (Lásd: Karszemélyzet.)

Karacs Imre, operaénekes, sz. 1862-ben Hajdúföldesen, Hajdu m. — megh. 1914 nov. 29.-én, New Yorkban. Bécsben tanult; 1884-ben Gänzbachernél és Horak-nál képezte énektehetségét. 1886 nov. 1.-én lépett a színpályára, Nagy Vincénél. Innen nagyobb vidéki igazgatók szerződtették. 1909-ig Debrecenben működött.

Karacs Teréz, pedagógus, írónő, sz. 1808 ápr. 18.-án, Pesten, megh. 1892. okt. 7.-én, Békésen. Az irodalommal 1838-ban kezdett foglalkozni, majd nevelőnő volt Teleky Blanka grófnő házában. 1846-ban Miskolcon leánynevelő intézetet vezetett, 1859-ben pedig Kolozsvárott, 1885-ben Békésen telepedett meg. Színészeti szakcikkei ezek: *Játékszini kivonat* (*Koszoru*, 1883). *Magyar színészek* (*Fővárosi Lapok* 1880). — *Szózat a Nemzeti Színház megnyitási ünnepére* (*Fővárosi Lapok*). — *Uttörőkről. — A régi magyar színészetéről*. Megjelentek könyvalakban Aradon, 1888-ban. — (*Egyetértés*, 1886. 6. szám). — Munkái: *Játékszini terv*, színjáték 5 felv. Pest, 1838. — *A régi magyar színészetéről*. Sajtó alá rendezte és jegyzetekkel ellátta *Naményi Lajos*. Arad, 1888. — *Szerelem elvet győz*. vj. 5 felv. 1836. — *I. Lajos szerelme*, színmű. Az 50-es években adták elő, Miskolcon.

Karácsony Benő, színműíró, sz. 1888-ban, Gyulafehérvárott, majd Kolozsvárott ügyvéd lett. Színműve: *Válás után*, színmű

3 felv. Szinre került Erdély valamennyi színházában.

Karácsonyi Aladár, ujságíró volt Nagyváradon. 1899 márc. 7.-én Kolozsvárott bemutatatták *Rózsatövis* c. 3 felv. drámáját. *Jogászélet* c. énekes bohózata Nagyváradon került színre, 1911-ben.

Karácsonyi álom, bethlehemi játék 3 felvonásban. Irta *Gárdonyi Géza*. A kisérő zenéjét szerzette *Szabados Béla*. — A Nemzeti Színházban 1901 dec. 13.-án először került színre. Főszereplők voltak: Ujházi Ede (József), Hegyesi Mari (Mária), Márkus Emilia (Királyleány), Mihályfi (Boldizsár), Náday Béla (Ifjú), Maróthy Margit (Rózsaleány), Ligeti Juliska (Zsuzsi), Dezső József (Parasztlegény), Gabányi Árpád (Juhász), Rákosi Szidi (Juhászné), Gyenes László (Szamadó juhász). —

Karácsonyi-díj. (Lásd Karácsonyi Guidó.)

Karácsonyi Guidó (beodrai) gróf, főrend, sz. 1817 augusztus 7.-én, megh. 1885 szeptember 15.-én, Buziáson. 1855 jan. havában a Nemzeti Színház „kicsinosítására” 200 forintot adományozott. 1858 március 30.-án 30.000 forintot adományozott a Magyar Tudományos Akadémiának oly célból, hogy az összeg kamatai a legjobb szindarab szerzőjének adassanak ki. Ez az u. n. Karácsonyi-díj. — Ugyanezen év április havában 8000 forintot adományozott a Nemzeti Színház nyugdíjintézetének. A vérmezőre néző palotájában házi színpad is volt felállva, melyen gyakran rendeztek az 1860-as, 70-es években főrangú műkedvelői előadásokat.

Karácsonyi Ily, énekesnő, sz. 1900 május 28.-án, Siófokon. Budapesten végezte iskoláit, — majd 1914-ben felvétette magát Rákosi Szidi színésziskolájába, ahol mindjárt feltűnt kellemes énekhangjával és Rákosi Szidi csakhamar előkelő szerepekhez juttatta. Így mindjárt első vizsgája a „Denévér” Rozalindája volt, a Király Színház színpadán. Ekkor a Budapesti Hirlapban Kern Aurél feltűnő kritikában számolt be a művésznő nagy kvalitásairól. Ezután Ábrányiné Wein Margittal tovább képezte hangját, továbbá Steiner Ferenc kamara-